

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการใช้สถานการณ์จำลองในการสอนภาคปฏิบัติการพยาบาล
คุณภาพจิตและจิตเวชต่อความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการนำบัดของนักศึกษา
พยาบาล ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 3 ชุด คือ 1) แผนการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
ในวิชาปฏิบัติการพยาบาลคุณภาพจิตและจิตเวช 2) แบบตรวจนับพฤติกรรมกรรมการสร้าง
สัมพันธภาพเพื่อการนำบัดของนักศึกษาพยาบาลและ 3) แบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา
สัมพันธภาพเพื่อการนำบัด จากนั้นดำเนินการแบ่งกลุ่มตามระดับคะแนนเฉลี่ยและสุ่มตัวอย่างเข้า
สู่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 16 คน ทำการทดลองโดยดำเนินการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง
4 ครั้ง ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามปกติจากอาจารย์ผู้สอน
แล้วทำการวัดทักษะในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการนำบัด และความสามารถในการแก้ปัญหา
สัมพันธภาพเพื่อการนำบัด ภายหลังจากสอนทั้ง 2 กลุ่ม นำผลที่ได้คือคะแนนความสามารถในการ
สร้างสัมพันธภาพเพื่อการนำบัดของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง และวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาสัมพันธ
ภาพเพื่อการนำบัดของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมเป็นรายข้อ ผลการวิเคราะห์
ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการบรรยายดังนี้

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคะแนนโดยทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย และ
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
ก่อนการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยคะแนนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่ม
ควบคุมก่อนการทดลองก่อนการทดลอง

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลอง

กลุ่ม	X	S.D.	t
ทดลอง	2.61	.414	.645
ควบคุม	2.74	.434	

จากตารางที่ 11 พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนการทดลองของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

ตารางที่ 12 คะแนนความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดจำแนกเป็นด้านความสามารถในการแก้ปัญหาสัมพันธภาพและทักษะในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	การแก้ปัญหา	ทักษะ	รวม		การแก้ปัญหา	ทักษะ	รวม
1	36	64	100	1	38.5	56	94.5
2	34	59	93	2	32.5	55	87.5
3	31.5	57	88.5	3	32	54	86
4	31.5	57	88.5	4	30	51	81
5	31	54	58	5	28	49	77
6	30.5	52	82.5	6	26.5	48	74.5
7	30.5	50	80.5	7	26	47	73
8	30	50	80	8	25	46	71
9	29	49	78	9	24.5	45	69.5
10	28	48	76	10	22	39	61
11	27	48	75	11	22	38	60
12	27	45	72	12	21.5	38	59.5
13	27	45	72	13	20.5	34	54.5
14	26	44	70	14	20	34	54
15	25	41	66	15	16.5	34	50.5
16	22	34	56	16	16.5	33	49.5
รวม	466	797	1263	รวม	402	701	1103
X			79.2	X			68.6
S.D.			7.57	S.D.			8.46

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่า t ของความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพเพื่อการบำบัด ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่ม	จำนวน	X	S.D.	t
ทดลอง	16	79.25	7.57	
ควบคุม	16	68.63	8.46	3.74 *

* P < .05

จากตารางที่ 14 พบว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพเพื่อการบำบัด หลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า t ของความสามารถในการแก้ปัญหาสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด ของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในปัญหาสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดเป็นรายชื่อ

ความสามารถในการแก้ปัญหาสัมพันธภาพเพื่อการบำบัด	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t
	X	S.D.	X	S.D.	
1 การวิเคราะห์ปัญหาสุขภาพของผู้ป่วย	.41	.38	.28	.32	1.02
2 การสร้างสัมพันธภาพในเชิงวิชาชีพกับผู้ป่วย	.38	.43	.22	.36	1.11
3 การดำเนินสัมพันธภาพต่อไปเมื่อผู้ป่วยมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม	.72	.41	.25	.37	3.43 *
4 การใช้หนึ่งคำถามในหนึ่งประโยคที่สนทนากับผู้ป่วย	1.27	.73	.53	.67	3.03 *
5 การไม่ซักถามเรื่องราวที่ผู้ป่วยมีอาการหลงผิด	.84	.79	.69	.75	.57
6 การแจ้งวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการสนทนากับผู้ป่วย	.13	.34	.03	.14	1.03
7 การตอบสนองที่ตรงประเด็นปัญหาที่ผู้ป่วยเผชิญอยู่	1.50	.52	1.19	.83	1.27
8 การไม่แก้ตัวแทนผู้อื่นเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับผู้ป่วย	1.19	.91	.94	.93	.77
9 การไม่พูดซึ่งประเด็นให้ผู้ป่วยวิตกกังวล	1.28	.58	1.03	.74	1.07

* $P < .05$

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดเป็นรายชื่อของนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดลองสรุปได้ว่า

-ก่อนการทดลองนักศึกษาพยาบาลทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยคะแนนในวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชภาคทฤษฎีไม่แตกต่างกัน

-หลังการทดลองเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสามารถในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดสูงกว่ากลุ่มควบคุม และเมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยจำแนกปัญหาในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดเป็นรายชื่อพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาในการสร้างสัมพันธภาพเพื่อการบำบัดของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมส่วนใหญ่มีความแตกต่างกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย